

«VITAGRO» ГОТУЄТЬСЯ ДО ЗУСТРІЧІ ВЕСНИ

Перший місяць нового року для працівників Групи компаній «VITAGRO» став періодом навчання та підготовки до початку весняно-польових робіт.

Відеоконференції, практичні заняття – до них були залучені працівники інженерної служби всіх кластерів компанії. За словами керівника департаменту агротранспорту Михайла Чайківського, застосування

нової техніки, нових технологій потребує ґрунтовних знань, які стануть основою в подальшій діяльності. Представники інженерної служби мали можливість отримати відповіді на чимало питань із професійної підготовки.

Вже з 1 лютого в усіх кластерах компанії активно розпочнеться підготовка техніки до весняно-польових робіт. Проте спеціалі-

ти кластеру «Волинь» уже взялися за виконання цих завдань. Як розповів головний інженер кластеру «Волинь» Василь Жаборецький, роботи з ремонту техніки почали раніше, аби без поспіху, ретельно перевірити та підготувати всі механізми для проведення весняної кампанії.

Продовження на стор. 2

АКТУАЛЬНО

ЯК ЗУПИНИТИ СКОРОЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА ?

«За даними Держстату, минулого року виробництво молока в країні скоротилося порівняно з позаминулим майже на 6 відсотків. Причому, скорочення зафіксоване як у сільгосппідприємствах, так

ДЕПУТАТСКА ГРУПА «ПАРТІЯ «ЗА МАЙБУТНЄ» ЗАКЛИКАТИМЕ ВЕРХОВНУ РАДУ НЕ ЗВОЛИКАТИ З РОЗГЛЯДОМ ТА ЗАТВЕРДЖЕННЯМ ЗАКОНОПРОЄКТУ № 5297 ЩОДО СТИМУЛЮВАННЯ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА. ЯК ПІДКРЕСЛИВ ІНІЦІАТОР ПРОЄКТУ, НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ СЕРГІЙ ЛАБАЗЮК, – ТЕНДЕНЦІЮ ЗІ ЗМЕНШЕННЯ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА ПОТРІБНО ЛАМАТИ РІШУЧЕ ТА НЕВІДКЛАДНО.

і в домашніх господарствах. І в останніх воно було набагато болючішим — 8,2 відсотка. Але найгірше — маємо сталу тенденцію. Бо позаминулого року виробництво теж скоротилося на 4,2 відсотка в цілому й на 6,2 відсотка — у домашніх господарствах. Цю тен-

денцію ми маємо рішуче переламати. І зробити це вже нинішнього року. Розв'язання проблеми є — воно напрацьоване членами групи «Партія «ЗА МАЙБУТНЄ» та представниками інших фракцій і груп.

Продовження на стор. 2

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

СПІВПРАЦЯ

ТРАДИЦІЇ, ЯКІ НЕ ЗНИКАЮТЬ

стор.3

ПАТРІОТИЗМ

ОБ'ЄДИНИМЬСЯ, УКРАЇНО!

стор.4

ТУРБОТА

У ДІТЯХ - НАШЕ МАЙБУТНЄ

стор.4

ПАЙОВИКИ

ЛЮДИ З НЕПРОСТОЮ ДОЛЕЮ

стор.6

АКЦІЇ

ЩОБ ЗБУЛИСЯ ДИТЯЧІ МРІЇ!

стор.8

Закінчення. Початок на стор. 1

ЯК ЗУПИНИТИ СКОРОЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА ?

Це зміни до закону «Про державну підтримку сільського господарства України» щодо стимулювання виробництва молока. Ми наполягатимемо, щоб парламент не затягував із розглядом та ухваленням цього надважливого проєкту. Адже під лежачий камінь вода не потече, а під молочні ріки – тим паче», – зазначив Сергій Лабазюк.

Нагадаємо, що напрацьований депутатами групи «Партія «ЗА МАЙБУТНЄ» законопроект передбачає запровадження окремого виду додаткової держпідтримки для виробників молока. Дотацію від держави за кожен тонну молока зможуть отримувати як великі сільгосппідприємства, що мають більше півсотні корів, так і кооперативи, малі фермерські господарства та фізичні особи.

ПРАЦЮЮТЬ НА КОРИСТЬ ЛЮДЕЙ

Лише другий рік я працюю на посаді старости Соломнянського старостинського округу. Мені надзвичайно приємно, що в кожній справі для нашої громади відчую підтримку Групи компаній «VITAGRO». Без допомоги інвестора було б дуже і дуже непросто. Бо ж за будь-якої потреби звертаюся насамперед до представників «VITAGRO».

Розчищення вулиць від снігу – з цим допомагає саме компанія. І в ремонті сільських доріг, закладів соціальної сфери ми можемо розраховувати на нашого надійного партнера. Коли спілкуюся з пайовиками компанії, то, як правило, теж чую від них хороші відгуки про «VITAGRO».

Нещодавно жіноча вокальна група з села Гречана, до складу якої входять пайовики компанії Валентина Жердяк, Галина Гонтар, Тетяна Комарницька, інші брали участь у конкурсі колядок і щедрівок у Волочиську. Увійшли до п'ятірки кращих виконавців і отримали подарунок. Висока оцінка їхнього таланту спонукає до нових творчих пошуків, кажуть жінки.

А співпраця з компанією «VITAGRO» сприяє втіленню багатьох планів у селах нашого старостинського округу. Зовсім скоро ми спільно визначимо основні завдання на поточний рік. Переконана, що їх втілення буде на користь людям.

Наталія Ковальська,
староста Соломнянського
старостинського округу.

«VITAGRO» ГОТУЄТЬСЯ ДО ЗУСТРІЧІ ВЕСНИ

Закінчення. Початок на стор. 1

- Отримали необхідні запчастини відповідно до заявок і змогли розпочати ремонт, – розповідає Василь Володимирович. – Насамперед взялися за підготовку борони «Ларі». Вже готові до роботи на полях кластеру розкидачі мінеральних добрив, трактори. Ремонтні роботи триватимуть, для цього створені всі умови, – наголошує головний інженер.

Професійне навчання пройдуть також агрономи кластерів. Вони отримають чіткі рекомендації для застосування препаратів-новінок на посівах різних культур, дізнаються про особливості роботи на тлі кліматичних змін, про передові агротехнології, вивчать інші важливі питання. Невдовзі всі кластери забезпечать якісним насінням, засобами захисту рослин, добривами для проведення весняних робіт.

А ось садівники компанії ще до початку новорічних свят взялися за обрізування плодівих дерев. Як повідомив агроном саду Євген Борщевський, в селі Великі Жеребки на Волочищині вже на сорока відсотках яблуневого саду провели обрізку.

Варто згадати, що за сприятливих погодних умов працівники кластеру «Хмельницький» вносять на поля органічні добрива – сечівку за допомогою потужного агрегату «Холмер».

Місяць залишається до приходу календарної весни. І всі служби компанії «VITAGRO» докладають зусиль, щоб зустріти її у повній готовності.

ЗІ СПОДІВАННЯМИ НА КРАЩЕ

- Скажу відверто, в нинішніх непростих умовах без підтримки орендаря земельних паїв село би не справилося з навалюю всіх проблем, – розповідає староста сіл Глібки, Трудове, Говори на Красилівщині Валентина Семенчук. – Посаду старости обіймаю трохи більше року і розумію, що для виконання переважної більшості поточних завдань, для реалізації планів поряд з громадою повинен бути надійний, хороший порадник.

Вважаю, що нашому старостинському округу пощастило, адже співпраця з Групою компаній «VITAGRO» дає результати. Так, влітку минулого року вдалося підсипати білою жорсткою дороги і в Глібках, і в Трудовому. А нормальний стан доріг – одне з найбільших бажань жителів сільських територій.

Пригадуєте, снігами засипало нас минулого року? Тож розчистити шляхи допомагала компанія, щоб могли доставлятися і хліб, і інші продукти, доїхати «швидко». І цього року також нас виручала «VITAGRO».

Плануючи спільні завдання на поточний рік, будемо обговорювати потребу в ремонті пам'ятників загиблим воїнам, які з часом зазнають все більшого руйнування, а також можливість озеленення та благоустрою центральної частини сіл, – продовжує Валентина Семенчук. – Жителі села Трудове висловлюють прохання встановити загорожу на місцевому кладовищі, і ми обов'язково порушимо це питання.

Хоч на території Глібківського старостинського округу проживає не так багато людей, особливо в селах Говори та Тру-

дове, наш інвестор намагається всіляко допомагати цим населеним пунктам.

Ми тісно співпрацюємо з керуючим відділком кластеру «Центральний» Леонідом Леонідовичем Лісковим, менеджером. Тому більшість важливих питань вирішуються оперативно, – додає староста. – Надіємося, що в новому році, який зустріли з піднесеним настроєм, справдяться сподівання на краще і добрі стосунки з «VITAGRO» міцнітимуть.

ТРАДИЦІЇ, ЯКІ НЕ ЗНИКАЮТЬ

ФЕСТИВАЛЬ КОЛЯДОК І ЩЕДРІВОК «ХАЙ СВЯТИТЬСЯ-ВЕСЕЛИТЬСЯ СВЯТА ЙОРДАНІВСЬКА ВОДИЦЯ» ЗІБРАВ ЧИМАЛО ПРЕДСТАВНИКІВ ВОЛОЧИЩИНИ, ЯКІ БЕРЕЖУТЬ І РОЗВИВАЮТЬ ТРАДИЦІЇ НАРОДУ, РОЗКРИВАЮТЬ МОЛОДШИМ ПОКОЛІННЯМ УНІКАЛЬНІСТЬ ЦИХ НАРОДНИХ СКАРБІВ. ОКРЕМІ З ЦИХ КОЛЕКТИВІВ БУЛИ ВІДЗНАЧЕНІ ПОДЯКАМИ І ПРЕМІЯМИ.

- Дуже приємно, що гурт дівчат, які представляли наше село Поляни, виконав чудові щедрівки, увійшов до числа кращих виконавців, розповідає староста Полянського старостинського округу Ганна Басистюк. – Коли стародавні колядки, щедрівки виконує молодь, це свідчить, що давні народні звичаї, традиції живуть, мають продовження.

Ми докладасмо всіх зусиль, щоб наш сільський Будинок культури, освітні та інші заклади працювали належно, щоб були корисними для людей. Саме тому дбаємо про їхній розвиток. А допомогу в багатьох рішеннях відчуваємо з боку Групи компаній «VITAGRO». Зокрема, підтримка компанією нашого Будинку культури впродовж останніх років стала суттєвою, - розповідає Ганна Володимирівна. – Невдовзі разом з представниками компанії «VITAGRO» ми плануватимемо головні завдання на поточний рік. Є потреба замінити опалювальний котел у нашій школі, провести ремонтні роботи в приміщенні дитячого садочка, потрібно також очистити від старих дерев кладовище. Ці роботи дороговартісні, тож будемо вирішувати, куди спрямувати кошти насамперед.

Маю згадати, що минулого 2021 року компанія надала дуже велику допомогу нашій громаді. Нова свердловина, яку пробурили на глибину 60 метрів, - результат співпраці з компанією «VITAGRO», яка сприяє розв'язанню проблеми водопостачання в селі. Є свердловина, будемо прокладати водопровід. Це й справді, важливий крок назустріч побажанням людей.

І ЗВУЧАЛА КОЛЯДА

«Традиції святкування новорічно-різдвяних свят передаються із покоління до покоління. Більшість жителів Ниври брали участь у святковій літургії на честь народження Ісуса Христа – Сина Божого. Молитва у цей день має особливу силу, і всі молилися за найдорожче - мир в державі та здоров'я рідних, - розповідає настоятель церкви отець Василь Дешевий. – Бережуть селяни й колядки, щедрівки, які дійшли до нас з давніх-давен. Проте багато з'являються й сучасних колядок, які виконують діти та молодь. Звучали вони у виконанні колядників, які вітали односельців з таким гарним святом Різдва Христового, - продовжує отець Василь.

А Водохреще має свої традиції святкування. І хоч цього року через погодні умови не було купання в ополонці, більшість людей поверталися додому з освяченою водою, яка вважається цілющою.

Приємно, що чимало представників нашої церковної громади, в тому числі пайовики компанії «VITAGRO», привітали мене зі святом Василя.

Нехай усі ці теплі побажання здійсняться і для них. Нашу церковну громаду пов'язують добрі стосунки з компанією «VITAGRO», - каже отець Василь. – За кошти, які надала компанія, ми придбали подарунки і для дітей, і для літніх прихожан.

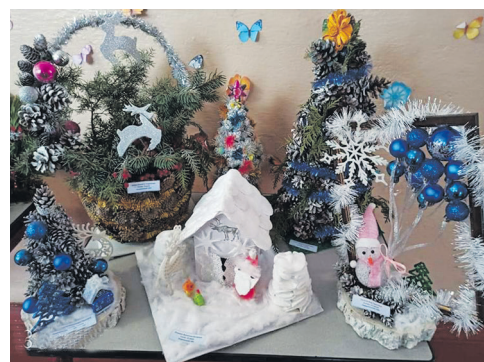
Неодноразово отримували допомогу «VITAGRO» у проведенні ремонтних робіт у храмі. Починаючи рік новий, сподіваємося, що в нашому житті буде більше добра, радості, - додає священнослужитель. - Нехай на все добре благословить Господь!»

СОЛОДКІ ТА РАДІСНІ СВЯТА

«Прийшов Іван Предтеча та й забрав свята на плечі». За народними звичаями в Собор Івана Хрестителя, завершується цикл різдвяно-новорічних свят. Багато хто з пайовиків компанії «VITAGRO», батьків, чиї діти відвідують дитсадки, навчаються у школі, кажуть, що ці свята були радісними та солодкими – завдяки подарункам зі смаколиками від Групи компаній «VITAGRO». І хоч святкування вже позаду, приємні моменти, позитивний настрій, які отримали від привітань, спілкування з представниками компанії, залишатимуться ще надовго.

Кожним своїм рішенням «VITAGRO» засвідчує, що вона працює заради добробуту людей, з турботою про землю та майбутні покоління.

ОБІЙМИСЬ, УКРАЇНО! ДЕНЬ СОБОРНОСТІ ОБ'ЄДНАВ ДЕЛЕГАЦІЇ ОБЛАСТЕЙ

ЦЬОГОРІЧ 22 СІЧНЯ, НА ЧЕСТЬ СВЯТКУВАННЯ ДНЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ, НА МОСТУ ЧЕРЕЗ РІЧКУ ЗБРУЧ У ВОЛОЧИСЬКУ ЗУСТРІЛИСЯ ДЕЛЕГАЦІЇ ТРЬОХ ОБЛАСТЕЙ – ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ, ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ТА ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ. РІЧКА, ЯКА КОЛИСЬ БУЛА МЕЖЕЮ МІЖ ДВОМА РЕСПУБЛІКАМИ ОДНОГО НАРОДУ, НАБУЛА СИМВОЛІЧНОГО ЗНАЧЕННЯ.

103 роки тому таке ж велелюдне зібрання відбулося на площі перед Софією Київською. Тоді, 22-го січня 1919-го року, сталася подія, про яку мріяли покоління українських патріотів – було проголошено Акт Злуки українських земель. Цей день увійшов до національних свят – українці об'єдналися в єдину державу, заклавши підвалини сучасної України.

На мосту Єднання на Хмельниччині, що зв'язує два береги, у складі делегацій областей були представники влади, народні депутати, ветерани АТО/ООС, представники Групи компаній «VITAGRO», інші.

«День Соборності України – це свято, яке кожному із нас нагадує, хто ми є. Українці – один народ, у наших душах немає жодних кордонів! Для українців свобода і гідність завжди були основоположними цінностями, що спонукали до боротьби за незалежність», – наголосив, звертаючись до присутніх, народний депутат України Сергій Лабазюк.

Узявшись за руки, учасники свята утворили символічний ланцюг єднання – символ Злуки та неподільності нашої держави. Так, як це зробили

українці 22-го січня 1990-го року, від Львова до Києва, коли одна ідея об'єднала мільйони людей.

Також представники Групи компаній «VITAGRO» взяли участь у символічному об'єднанні двох громад – Гуківської Хмельницької області та Скала-Подільської Тернопільської області.

Як і більше ста років тому, українці усвідомлюють, що наша сила – в єдності. Об'єднавшись у любові до України, до рідного краю, своєю сумлінною працею ми, безперечно, зможемо збудувати краще майбутнє.

НАЙМОЛОДШИЙ - ОДИН ІЗ КРАЩИХ

Юрій Слободенюк – наймолодший працівник у їхньому колективі механізаторів. Після закінчення Теофіпольського аграрного ліцею, де здобув спеціальність слюсара з ремонту сільськогосподарської техніки, тракториста і водія, Юрій розпочав роботу в Мислятинському відділку компанії «VITAGRO». Впродовж трьох років роботи зарекомендував себе якнайкраще. Відповідальний, старанний, кмітливий, дружелюбний – так характеризують Юрія Слободенюка колеги. Недаремно під час урочистостей з нагоди професійного свята – Дня працівників сільськогосподарства 21-річного тракториста відзначили грамотою компанії.

– У мене дуже хороші наставники, підтримку яких відчув з перших днів роботи. І тепер також я завжди можу розраховувати на їхню мудру пораду, на допомогу. В такий колектив ідеш із задоволенням, тут почувашся своїм, – каже він. – Дуже добре, що такі молоді люди, як я, можуть знайти роботу. Не треба їхати на заробітки. І коли створю сім'ю, знаю, що зможу її забезпечити. У компанії працюють і мої родичі – Іван Слободенюк і Віктор Ковальський, обидва трактористи. Вони вже мають багатий досвід роботи, і завжди кажуть, що добра від добра не шукають. Нам тут і справді комфортно трудитися.

А коли запитали Юрія про його мрії, відповів, що хоче вдосконалювати свою професійну майстерність, знати всі тонкощі механізаторської справи. А ще мріє про щасливу сім'ю, про одруження з гарною, доброю і хазяйновитою дівчиною. І таку вже приглядив.

У ДІТЯХ - НАШЕ МАЙБУТНЄ

«Чим більше турботи приділятимемо нашим дітям, тим реальнішими стануть мрії, які пов'язуємо зі своїм майбутнім, – переконана завідувачка дитсадком в селі Кутянка Леся Кухарчук. – Бо прищеплені в дитячому віці такі риси як сумлінність, повага до старших, милосердя – обов'язково дадуть хороші плоди», – каже вона, наголошуючи на високій відповідальності дорослих за належне виховання підростаючого покоління.

Леся Петрівна із задоволенням розповідає про рідний заклад, який відвідує понад три десятки дітей.

– Маємо вихованців не лише з Кутянки, а й з сусідніх сіл Теремне, Новородичі, інших, яких підвозять шкільним ав-

тобусом. Заняття у старшій і середній групах проводяться згідно з навчальним планом. Дуже люблять діти музичні години. Та увесь колектив працює над тим, аби вихованцям було затишно, комфортно, щоб для їхнього всебічного розвитку були створені всі умови.

Велику допомогу в цьому відчуваємо з боку нашого інвестора – Групи компаній «VITAGRO». Наближається свято – чи то День захисту дітей, чи День Святого Миколая, Новий рік – і ми знаємо, що діти обов'язково отримають солодкі подарунки від компанії.

Неодноразово отримував наш заклад подарунки і під час святкування Дня села. Колектив, батьки наших вихованців задоволені такою увагою. Ми

щасливі бачити, як радіють дітки, відкриваючи подаруночок, який презентувала компанія.

***

Слова подяки адресують «VITAGRO» педагогічний колектив і батьки учнів НВК Кутянівська ЗОШ І-ІІІ ступенів. Заступник директора з виховної роботи Наталія Михайловська додає, що, окрім новорічних свят, коли школярі отримують подарунки від компанії «VITAGRO», пам'ятним для них стає й щорічний День знань, завдяки подарункам від «VITAGRO».

– У будь-яких потребах нашого навчального закладу компанія йде назустріч, – додає Наталія Петрівна. – Сподіваємось, наші добрі стосунки триватимуть і спільно зможемо сприяти розвитку освіти в селі та вихованню сучасного покоління.

СТВОРЮВАТИ РАДІСТЬ СВОЇМИ РУКАМИ

У КОЖНОЇ ЛЮДИНИ ПОВИННО БУТИ ЗАХОПЛЕННЯ. САМЕ ВОНО НАСИЧУЄ НАШЕ ЖИТТЯ ЯСКРАВИМИ ФАРБАМИ, УРІЗНОМАНІТНЮЄ ЙОГО І ЗМУШУЄ ВДОСКОНАЛЮВАТИСЯ, ПЕРЕКОНАНА СВІТЛАНА ШУЛЕВСЬКА З СЕЛА КЛИНОВЕ НА ГОРОДОЧИНІ.

- Якщо бодай пів години-годину в день присвячувати улюбленій справі, своєму хобі, то це позитивно відобразиться на всьому вашому житті, - каже Світлана Анатоліївна.

Вже не один рік вона працює продавцем у сільському магазині. Завжди намагається поцікавити зустріти привітною посмішкою, добрим словом, якого так потребують люди. Та іноді по завершенню роботи відчуває нестачу сил, енергії, неспокій – різні ж ситуації трапляються.

- Ось тоді й знаходжу розраду в рукоділлі. Пласти гачком, спицями навчила бабуся. А пізніше я почала цікавитися, як виготовляти плетені іграшки. І чим більше дізнавалася, тим глибше занурювалася у своє захоплення. З'явилося бажання зробити ще складніші, ще кращі вироби, - розповідає Світлана Шулевська. - В Інтернеті можна запозичити зараз чимало ідей.

Так само одного разу спробувала на Водохреще святково прикрасити баночку для освячення води. Односельці помітили, схвалили. А потім по-

чали замовляти. Фантазувала, вдавалася до різних варіантів, бо дуже хотіла, щоб вироби мої були різноманітними, не схожими одне на одне. І великодні кошики оздоблюю. Словом, чимало того, що може прикрасити наш побут чи особливі дні в житті, намагаюся створити своїми руками.

Десятирічна донька Анастасія також зацікави-

лася рукоділлям. Одного разу зробили з нею іграшку і після того все частіше запитує, коли візьмемося за чергову роботу.

Відверто кажучи, стрічки, намистинки, прикраси, віночки, які використовую для виробів, коштують недешево. Але, на щастя, чоловік Микола, старший син Олександра підтримують моє захоплення.

Вони працюють у Гру-

пі компанії «VITAGRO», обидва люблять займатися ремонтом електротехніки, добре розуміються на сільгосптехніці. Це чоловік своє велике захоплення передав синові, і він любить повторювати, що хоче бути справжнім професіоналом, як тато.

Син Олександр, який не так давно почав працювати в компанії, каже, що задоволений і колективом, і зарплатою. Є можливість професійного зростання, про яке він мріє. Тож ми радіємо за нього.

Наша сім'я віддала й земельні паї в обробіток «VITAGRO». Мої покійні батьки все життя працювали в колгоспі, тож паї дісталися нам у спадок. І можу з упевненістю сказати, що компанія дбає не лише про своїх працівників, а й пайовиків. Можемо отримати за бажанням зерно, або гроші. На свята нам вручають подарунки. У разі гострої потреби пайовики звертаються за допомогою до свого орендаря. А якщо людина відчуває підтримку своєї сім'ї, підтримку орендарів, думаю, в неї обов'язково з'являтиметься бажання створювати прекрасне своїми руками.

ПОЗНАЙОМИЛИСЯ НА БУРЯКОВОМУ ПОЛІ

Після закінчення СПТУ, Ігор Козлов влаштувався на роботу трактористом в рідному селі Боднарівка. В один із днів, коли збирали цукровий буряк він і зустрів Тетяну. Дівчата з Івано-Франківщини приїздили на сезонні роботи в господарстві. «Тож буряки нас і познайомили», - сміється Ігор Вікторович.

Гарний чорнявий дівчині він також припав до душі і згодом вже святкували першу спільну подію – створення нової молодієї сім'ї.

- Відтоді Таня і стала боднарівською жителькою. Та любов до готування страв, випічки, до порядку, яку прищепили їй батькам, залишилася з нею назавжди, - додає Ігор Козлов. - Я працював трактористом, спочатку в Боднарівці, потім, після об'єднання господарств, - у Сутківцях. А дружина на фермі, на свинарнику. А коли роботи не стало, змушений був їздити на заробітки. Треба було ж навчати синів, пізніше – одружувати. Старший Сергій закінчив Кам'янець-Подільську сільгоспакадемію, молодший Віталій - Кам'янець-Подільський культосвітній коледж. Нині проживають у Хмельницькому, мають сім'ї. Тішимося онучком Дмитриком, якому в лютому виповниться два роки, - розповідає Ігор Вікторович.

Ми з дружиною і господарство велике тримали. А тепер, коли воно – на її руках, бо я продовжую їздити на заробітки, то розводимо лише курей. Придбали немало різних порід. І мене дуже захопила ця справа. Багато літератури спеціальної читав, в Інтернеті шукав відповіді на питання, які цікавлять. Раніше і не думав, що існує стільки різних порід курей, що кожен з них потребує свого догляду.

Щороку ми отримуємо від орендаря земельних паїв – компанії «VITAGRO» - зерно. Маємо що на борошно змолоти, і корм для курей хороший. Для людей, які не мають в селі роботи, а особливо для пенсіонерів, - розрахунок за паї – це велика підмога, - наголошує пайовик.

МОЖЛИВІСТЬ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ

Ще навчаючись у коледжі, Михайло Припутень проходив практику на Білівській молочно-товарній фермі. Про спеціальність ветеринара мріяв зі шкільних років, адже дуже любив доглядати за тваринами. І після школи вирішив своє професійне життя пов'язати з ветеринарією. Михайлові батьки підтримували вибір сина, хоч самі працювали в іншій сфері. Батько присвятив себе армії, тривалий час служив на підводному човні. Мама – економіст на заводі. Та, помітивши, як захоплюють сина домашні тварини, яким готовий він присвя-

чувати увесь вільний час, схвалювали його намір.

Практика, зізнається Михайло, не зіпсувала його уявлень про професію, навпаки – цікавість до неї зростає. Тож одразу після закінчення коледжу, розпочав дистанційне навчання в університеті, на факультеті ветеринарної медицини.

Не так давно Михайло Припутень влився у колектив Білівської молочно-товарної ферми.

- Тут познайомився з людьми, близькими мені за поглядами, які, як і я, цінують свою роботу, - розповідає молодий спеціаліст. - На фермі утримується понад 700 голів великої рогатої худоби. І я відчуваю свою важливість як ветеринарний фельдшер, адже здоров'я тварин залежить і від моїх професійних дій. Виміряти температуру, при потребі – зробити уколи, відібрати кров на аналіз. Лікування кінцівок, маститу, виходжування телят – це невеликий перелік моїх обов'язків, - додає Михайло. - І кожен день насичений плідною роботою.

Та особисто для мене вона цікава й новачками, які запроваджуються

у лікуванні, догляді за тваринами. Це змушує ветеринарів самонавчатися, бути у курсі всіх новинок. Цьому, до речі, сприяє й компанія, організовуючи навчальні семінари для спеціалістів.

Михайло розповідає, що в своєму оточенні хоче бачити насамперед добрих, щирих, відвертих людей, яким властиве почуття гумору. Саме таких обирає собі в друзі. І з такими, на щастя, зустрівся тут, на фермі.

- Наш завідувач ферми Павло Парфенюк, технік штучного осіменіння Василь Адамів, інші стали для мене людьми, з якими можна і професійні питання вирішувати, і поспілкуватися на різні теми. Поряд з такими людьми почуваюся впевненіше, з ними можна вирішувати навіть дуже складні завдання.

Я задоволений, що працюю в такому колективі, що компанія не лише забезпечує нас хорошою зарплатою, а й дає можливість професійно розвиватися. І в цьому зможе переконалися кожен молодий спеціаліст, який матиме бажання працювати в компанії «VITAGRO».

ЛЮДИ З НЕПРОСТОЮ ДОЛЕЮ

ЇХ НАЗИВАЮТЬ ДОВГОЖИТЕЛЯМИ, ПРИЄМНО ДИВУЮЧИСЬ, ЩО ЗА ПЛЕЧИМА СТИЛЬКИ РОКІВ, СТИЛЬКИ РІЗНИХ ПОДІЙ. ТА НАСАМПЕРЕД ПОКОЛІННЯ ЛЮДЕЙ, ЯКИМ ВИПОВНИЛОСЯ ДЕВ'ЯНОСТО І БІЛЬШЕ, ВАРТО НАЗИВАТИ ВЕЛИКИМИ ТРУДАРЯМИ, ПОКОЛІННЯМ МУЖНІХ І НАПОЛЕГЛИВИХ, ЯКІ ЗНОСИЛИ ВСІ ЖИТТЄВІ ВИПРОБУВАННЯ, НЕ ПОЛИШАЮЧИ ВІРИ У КРАЩЕ. ЇХНІ ІСТОРІЇ СТАЮТЬ НАГАДУВАННЯМ ПРО НЕПРОСТІ ПЕРІОДИ ІСТОРІЇ, ЩО ВІДІЙШЛИ В МИНУЛЕ, І СВІДКАМИ ЯКИХ БУЛИ НАШІ ПОВАЖНІ СТОРОЖИЛИ, ПАЙОВИКИ КОМПАНІЇ «VITAGRO».

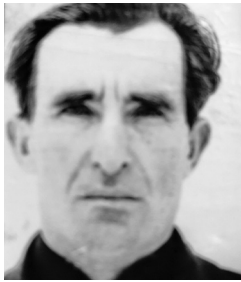
ДОБРЕ СЛОВО, ЯК НАГОРОДА

95-річчя відзначила Надія Федорівна Денисюк з села Мислятин. Мало щасливих днів було у її житті. Самотужки довелося ростити двох синів. Відмовляла собі в усьому, аби лише діти не голодували. Колгоспні трудові – то надзвичайно важкий заробіток, а згодом Надія Федорівна почала працювати в бухгалтерії колгоспу.

Не шкодувала ні сил, ні здоров'я, аби давати раду дітям. Сподівалася, в житті їм щаститиме більше. Проте трагічний випадок забрав одного із синів. Скільки сліз виплакала, та ними горю не зарадиш. Опорою для неї до глибокої старості залишився ще один син, з яким проживають удвох.

Надія Федорівна каже, що виплати, які отримують за земельний пай, стають їм підмогою на схилі літ. Схвилювано розповідає про день, коли вітали її з ювілеєм працівники компанії «VITAGRO».

- У таких літах людина потребує уваги та доброго слова. Вони для нас – найвища нагорода, - каже Надія Федорівна.

ЗНАНИЙ У КУТЯНЦІ МАЙСТЕР

Микола Федорович Андросюк народився 15 березня 1931 року в селі Кутянка. Батьки – прості селяни, які, маючи трохи власної землі, працювали на ній, як кажуть, зрання і до смеркання.

А ще Миколин батько був знаний на всі сусідні села боднар – виготовляв бочки, які на той час були в побуті кожної сім'ї. Та й інші вироби з дерева для щоденного вжитку замовляли талановитому майстру. Навчався цьому ремеслу й Микола. А після раптової смерті мами, постійно підсобляв батькові, набираючись досвіду боднаря та столяра.

І згодом про майстра Миколу Андросюка знали і в Кутянці, і за її межами. За яку роботу візьметься, зробить її так, що комар носа не підточить. Вдосконалюючись у своїй майстерності, виготовляв Микола Федорович і вікна, і двері, підлогу для осель. Якщо в якомусь із будинків з'являлася нова чудова веранда, знали, то він постарався. Пізніше у багатьох із них з'явилися стільці, крісла, ліжка, виготовлені його руками.

Одружився Микола, коли йому виповнилося двадцять років, узявши за дружину Анастасію, сироту, якій так потрібні були підтримка, любов близької людини. Її сім'ю, батька – голову сільської ради, маму, хвору сестру, вночі розстріляли невідомі. А їй та ще трьом сестрам вдалося втекти в ту жахливу ніч. Довго переховувалися, тулилися по чужих хлівах, поряд зі стійлом корів, аби не потрапити на очі тим, хто переслідував сім'ю голови сільради.

Будуючи спільне життя, обоє працювали різноробочими в колгоспі. Ростили трьох дітей, які стали нагородою за недоспані ночі, за переживання, і за їхнє велике батьківське тепло та любов.

Син Віктор у подальшому став викладачем Тер-

нопільського економічного університету, донька Надія працювала та залишилася проживати в Москві, а Лідія – жителька Кутянки, присвятила себе вихованню п'яти дітей. Разом з чоловіком Андрієм Кухарчуком працювала тривалий час у колгоспі: він – трактористом, вона – кухарем. Саме Лідія і доглядає нині старенького батька.

- Життя батьків було важким, але вони ніколи не нарікали. Знали, що ніхто, окрім них самих, сім'ю не забезпечить, - розповідає Лідія Миколаївна. - Працювали чесно та добросовісно. Батько часто відвідував церкву, був помічником священнослужителя. Завжди наголошував, щоб ми намагалися жити з Богом у серці.

Хоч сили у тата вже не ті, підводить пам'ять, та він радіє, коли до нього навідується односельці, зокрема й працівники Групи компаній «VITAGRO». Радіє подарункам, які отримав на свій ювілей, на свята, - продовжує Лідія Миколаївна. - Ми з чоловіком також пайовики компанії і дуже задоволені, що у нашому житті трапилися такі добрі та порядні люди.

БУЛА КРАЦЬОЮ ЛАНКОВОЮ

Вишиті рушники, подушки і нині нагадують про той час, коли Віра Григорівна Демчинська створювала це диво на полотні. І хоч щоденних турбот у колгоспі, вдома завжди вистачало, намагалася викроїти бодай годину для улюбленого заняття. Завзята, активна, вона завжди прагнула бути у лідерах, добиватися найвищих показників у роботі. І коли працювала на фермі, і коли була ланковою в господарстві села Поляни, на Віру Демчинську рівнялися й інші. Недаремно представляла їхнє господарство на багатьох високих зібраннях, неодноразово також її відзначали грамотами, преміями за сумлінну роботу.

В колгоспі працював і чоловік – Михайло Григорович Демчинський. Обоє вони – з простих селянських сімей. Усього в житті добивалися самотужки. Навіть вийшовши на заслужений відпочинок, Віра Григорівна не полишала роботу.

Маючи чудовий голос, була ще й активною учасницею художньої са-

модіяльності. А згодом – співала в церковному хорі.

Нині, на жаль, здоров'я підводить її. І все ж, коли 14 січня Віру Григорівну Демчинську прийшли привітати з 90-літтям представники Групи компаній «VITAGRO», старости села, жінка дякувала за увагу, за подарунки. Син Олександр, невістка Наталя, які стали опорою Вірі Григорівні на схилі літ, кажуть, що ці вітання принесли їхній матусі велику радість.

І В ДЕВ'ЯНОСТО ЖИТТЯ ЦІКАВЕ

Спостерігаючи за Василем Васильовичем Балійчуком, важко й повірити, що йому виповнилося 90 років. Якраз на свято Василя, 14 січня, і святкував він свій день народження.

- Бачите, як Бог дав: щоб і батько мій звався Василем, і я в таке свято хороше народився. Суджено мені Василем бути, - сміється ювіляр.

У поважних літах він все ще зберігає енергійність, цікавиться новинами, не втрачає інтерес до життя.

Його трудовий шлях пов'язаний з колективним господарством у селі Мислятин на Ізяславщині, де працював на великих тракторах. За високі показники, яких досягав в роботі, Василя Балійчука було відзначено державною нагородою.

Разом з дружиною виховали четверо дітей – троє синів і доньку. Для своїх дітей батьки завжди були прикладом працелюбності, людяності, порядності.

Василь Васильович не один рік співав в церковному хорі, а нині

продовжує відвідувати церкву, молячись за мир, за здоров'я дітей, онуків, правнуків. Називає себе багатим дідусем, адже має шестеро онуків та семеро правнуків.

Нині Василь Васильович проживає разом із сином Юрієм та невісткою Ніною, каже, що дуже вдячний їм за доброту, за сердечність, яку відчуває повсякчас. Добрим словом згадує ювіляр і представників компанії «VITAGRO», які щиро вітали його з 90-річчям і разом з побажаннями подарували багато позитивних емоцій.

ЩОБ ДЗВЕНІВ ДИТЯЧИЙ СМІХ

Дитячий сміх – це найбільший позитив у житті, вважає завідувачка Поповещького дошкільного навчального закладу «Дзвіночок» Ганна Скальська.

Свого часу Ганна закінчила з червоним дипломом Хмельницький національний університет, за спеціальністю «практична психологія». Та особливу цікавість у неї завжди викликала дитяча психологія, поведінка дітей, правильне виховання. І, щоб досягнути тонкощі правильного спілкування з дітьми, допомогти розвитку особистості, цілеспрямована й допитлива дівчина вирішила здобути другу вищу освіту в Хмельницькій педагогічній академії, на факультеті дошкільної освіти.

Ці знання знадобилися Ганні Скальській не лише для роботи в садочку, а й у вихованні донечки Анастасії, якій минуло три роки.

Ще до народження Настусі мені довелося відкривати нове приміщення садочка. І ось тепер повернулася до роботи після декретної відпустки. Та ще й із донечкою, яка вже також відвідує наш «Дзвіночок»,

– розповідає Ганна Володимирівна. – Нині у дитсадку 13 вихованців, але ми радіємо з того, що народжуваність у Попівцях і в селах старостату останнім часом зростає. Отже, потреба в закладі залишатиметься. І саме тут, у дитсадку, наші дітки навчаються дружити, бути дисциплінованими, навчаються спілкуванню в колективі та багатьом іншим важливим речам.

Бачили б ви, як готувалися вони до зустрічі зі Святим Миколоєм! Група компаній «VITAGRO» забезпечила подарунками, які ми кожній дитині поклали під подушку. Їхній радості не було меж.

Треба зазначити, що

компанія «VITAGRO» – це наш постійний помічник і благодійник, – продовжує Ганна Володимирівна. – До того ж, батьки чи не усіх вихованців працюють в компанії. Скажу відверто, до «VITAGRO» у мене особливе ставлення. Ціную

готовність прийти на виклик в потрібний час.

Коли звернулися з проханням допомогти придбати посуд для їдальні дитсадку, то без зволікань нам пішли назустріч. За декілька днів проблема була розв'язана. Потрібні будматеріали для косметичного ремонту – будь ласка. Словом, до закладу, до дітей з боку компанії відчуваємо постійну увагу.

Сподіваємося, допоможуть наші благодійники закупити нові іграшки, москітні сітки на двері. Все це – заради комфортного перебування та розвитку дітей, – додає Ганна Скальська.

А поза роботою, розповідає завідувачка дитсадку, вона вдосконалює свою майстерність у випіканні тортів.

– І чоловік Валентин, учитель трудового навчання, і донечка люблять шоколадні тортики. Тож я час від часу хочу потішити моїх солодкожок чимось смаченьким.

Бачити щасливі очі рідних, чути дзвінкий дитячий сміх – це, на мою думку, найкращий подарунок для кожного з нас.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ ЯК ВПЛИВАЄ РИНОК ЗЕМЛІ НА ФЕРМЕРСЬКІ ГОСПОДАРСТВА ?

Відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо умов обігу земель сільськогосподарського призначення» від 31 березня 2020 року №552-IX (яким відкрито ринок землі у першу чергу для фізичних осіб) передбачено наступне. Право власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення зможуть набувати і юридичні особи, засновниками яких є громадяни України, – лише з 01.01.2024 року.

При цьому закон про фермерське господарство містить окремі норми, які регулюють створення та діяльність фермерських господарств:

- Фермерське господарство – це форма підприємницької діяльності. Господарство займається виробництвом товарної сільськогосподарської продукції, її переробленням та здійснює подальшу реалізацію. У своїй діяльності використовує земельні ділянки, які можуть бути у власності чи користуванні.

- Фермерське господарство може реєструватися в якості юридичної особи або фізичної особи – підприємця.

Отже, за новим законом фермерські господарства, зареєстровані саме як фізичні особи – підприємці, – у вирашному стані. Оскільки впливає, що вони можуть укладати угоди купівлі-продажу земельних ділянок сільськогосподарського призначення.

Але водночас необхідно мати на увазі, що також є певні обмеження, якщо фермерське господарство зареєстроване як юридична особа. У такому випадку право укладати угоди та придбавати землі юридичні особи набувають лише з 01.01.2024 року.

ДО РІДНИХ ТЯГНЕТЬСЯ ДУША

Із Феодосією Теофанівною ми зустрічалися кілька років тому, коли випала нагода побувати в оселі її брата – Федора Теофановича Мельника, найстаршого жителя села Мирівка, учасника бойових дій Другої світової війни, пайовика Групи компаній «VITAGRO».

Цього року, 25 січня, вона святкувала своє 90-річчя, отримуючи щирі вітання від рідних, односельців, представників влади, благодійного фонду «Ми поруч», багатьох інших людей.

У багатодітній сім'ї Мельників зростало п'ятеро дівчаток і двоє хлопчиків. Після закінчення 7 класів Феодосія вступає на навчання до Хмельницького педучилища. У закладі якраз розвивається напрям фізичного виховання. І вона так захопилася спортивною гімнастикою, що на змаганнях у Львові отримала кубок переможця чемпіонату України зі спортивної гімнастики. Збереглося й фото тих часів, на якому вона з кубком в руці, одягнена у футболку з надписом: «чемпіон».

Не дивно, що їй, спортсменці, одній із кращих студенток, запропонували залишитися працювати в училищі. Та згодом вона поїхала працювати до Новоушицького

району. Там, в селі Щербівці, і познайомилася Феодосія зі своїм майбутнім чоловіком Євгеном Підгорняком. Разом і виїхали на нове місце проживання – до міста Алчевськ на Донеччині. Євген працював на будівництві металургійного комбінату, вона – за спеціальністю, педагогом.

– Ніхто з нас не сподівався, що через багато років прийде на схід України війна. Що доведеться мені повертатися до рідного села, шукати прихисток у брата, – розповідає жінка.

Все частіше обстріли неподалік Алчевська, смерть чоловіка змусили її на переїзд. Нікого з рідних тут не залишилось. Довгий час вона з чоловіком сподівалася, що ось-ось почують вісточку про їхнього сина, який пропав безвісти майже 18 років тому. Підтримка Євгена давала силу її материнській надії, а коли залишилася одна-однісінька, прохання брата повернутися, сприйняла, як рятівне коло.

– Мій брат Федір – людина великої душі. Дуже трудолюбивий. Такий гарний садочок висадив, стільки сортів яблук, груш розвів. Дуже хоче навесні прищепити нові.

А я ще, Богу дякувати, на грядках пораюся. Полуниця, суниця розводжу. Кропиву збираю, щоб висушити на корм для курей. Ми звикли працювати і не можемо себе уявити себе без якогось заняття. Просимо Господа, щоб ще давав для цього сили, – каже Феодосія Підгорняк.

Розповідає, що їхній дім завжди відкритий для добрих людей. Так, до прикладу, у них гостює подруга племінниці Марії, котра приїхала до них у Мирівку з Луганської області. Навідуються часто односельці, представники компанії «VITAGRO», бо Федора Мельника в селі шанують і поважають.

– Ми не повинні замикатися в собі, переживаючи якісь проблеми. Душевне спілкування дає велику підтримку. Пам'ятайте про це, – каже 90-річна бабуса. – Частіше зустрічайтеся і спілкуйтеся з добрими людьми.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

ЯК ПОВЕРНУТИ ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ ?

Спори між сусідами через межі земельних ділянок річ дуже поширена. Рідше виникають ситуації, коли захоплена не частина ділянки, а вся її територія. Зазвичай, таке трапляється в тому випадку, коли земля була виділена, але довгий час не використовувалася. Тому сусіди вирішують здійснити самовільне захоплення, припускаючи, що власника немає, або йому ця ділянка ні до чого. Такі ситуації ускладнені тим, що за документами земля ваша, а ось вхід на неї перегороджує чужий паркан, за який ніхто вас добровільно не пустить. Вирішити такий спір на рівні місцевої влади не вийде, тому що всілякі штрафи, які можуть загрожувати вашому сусідові, істотно менші, ніж втрати від повернення землі її законному власнику. А якщо земля не використовувалася дуже довго, то, крім паркану, на ній цілком могли встигнути звести господарські або житлові будівлі.

Зобов'язати недобросовісного сусіда демонтувати всі будівлі і припинити перекривати доступ до вашої ділянки можна тільки в судовому порядку. Перед тим як скласти позов, слід зібрати пакет документів, який підтверджує ваші права володіння, а також підготувати докази самозахоплення. Потім потрібно навести довідки в місцевих органах влади і у державного реєстратора на предмет того, чи не зареєстрував сусід свої права на вашу землю і споруди на ній, або ж чи не почав він даний процес. В такому випадку в позовній заяві слід вимагати визнати ці документи недійсними, або ж припинити процес їх розгляду.

Важливо зібрати якомога більше інформації про сусіда. Ви повинні довести в суді, що він знав про наявність власника у захопленої ділянки. А також підтвердити той факт, що в разі виселення його з будинку, зведеного на вашій землі, він не залишиться без даху над головою і засобів до існування.

ДИВОВИЖНІ КАРТИНИ ЛЕОКАРІЇ

ПРО ЛЕОКАРІЮ ЗАГАЛЬСЬКУ З СЕЛА ВЕРБА ДУБЕНСЬКОГО РАЙОНУ ЗНАЮТЬ ДАЛЕКО ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ. ЇЇ КАРТИНИ ПРИКРАШАЮТЬ СТІНИ УКРАЇНСЬКИХ ТА ЗАРУБІЖНИХ ВИСТАВОК. 76-РІЧНА ВИШИВАЛЬНИЦЯ СТВОРЮЄ УНІКАЛЬНІ РОБОТИ В СТИЛІ ХУДОЖНЬОЇ ГЛАДІ. ПРОЦЕС НЕПРОСТИЙ, АДЖЕ У НЬОМУ НИТКА МАЄ ІТИ В РІЗНИХ НАПРЯМКАХ.

- Якщо треба відобразити певний відтінок у картині, навіть міні-відтінок, то необхідно покласти нитку у відповідному напрямку, - розповідає вона.

У такому стилі в Україні працює лише кілька майстрів. А перейняла це вміння Леокарія Михайлівна від мами

- Ганни Бабич, яка була заслуженою працівницею культури Польщі.

- Я хотіла себе перевірити, чи зможу виконати власноруч цікаву роботу. Ще коли працювала, то розпочала цей творчий процес. Виконала одну, потім другу роботу. Бачу, виходить. Першу роботу - зимовий пейзаж - привезла мамі. Вона подивилася і сказала, що з мене будуть люди. Друга робота - Кобзар на тлі весняного краєвиду...

А потім були нові картини, які вражали особливим поглядом майстрині, які сповнені її відчуттями.

Вже понад 30 років Леокарія Загальська створює ці дивовижні твори. Кожен з них потребує чимало часу, зусиль, кропіткої праці. Понад рік створювала майстриня образ Архангела Михаїла. Також Леокарія Михайлівна протягом трьох місяців вишивала герб міста Дубно, працюючи по 14 годин у день. Сама вона на-

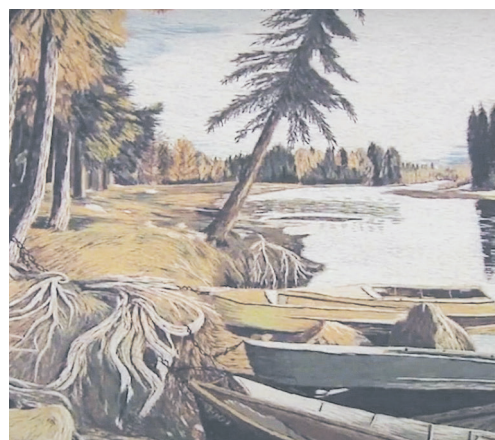
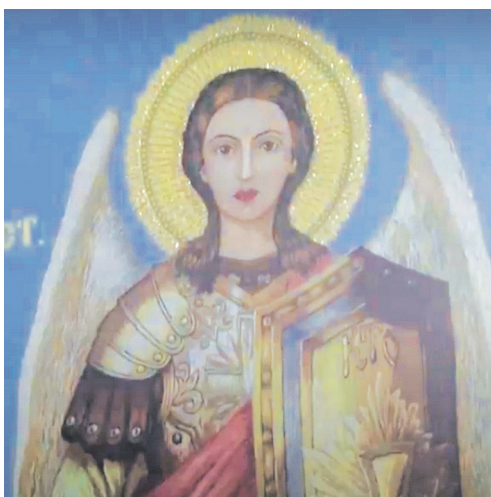
зиває цю роботу унікальною.

- У жодному місті України такого прапора з гербом немає.

Леокарія Михайлівна продовжує створювати диво-картини. Каже, що хоче, аби більшість із них залишалися в родині, та передавалися з покоління у покоління в пам'ять про їхній родовід.

Леокарія Михайлівна Загальська - пайовик Групи компаній «VITAGRO» і характеризує її дуже позитивно.

- Люди, які всіляко підтримують творчі починання, створюють чудову можливість розкриватися, вдосконалюватися, заслуговують найкращих слів подяки, - каже майстриня.

ЩОБ ЗБУЛИСЯ ДИТЯЧІ МРІЇ!

Скористайтесь унікальною можливістю долучитися до марафону «Здійснення мрій». Його ініціатором виступив Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом».

Для того, щоб стати його учасником, надішліть заявку на Zdiisnyty.mrii@gmail.com чи в особисті повідомлення на FB-сторінку Марафону <https://www.facebook.com/MarafonZM>.

У заявці має бути опис омріяного (для чого потрібна та чи інша річ/послуга), ім'я та фото або відео мрійника. Чим краще буде описано, як здійснення мрії допоможе дитині розкрити талант, тим більше шансів на здійснення!

«Пам'ятаю, себе маленьким 10-літнім хлопчиком, який мріяв про велосипед. Навіть бігав на роботу в колгосп, аби заробити! Звичайно, тих грошей не вистачило, але батьки тоді допомогли мені придбати омріяного залізного друга!

Скільки щастя було, а як я його цінував - бо знав ціну заробленим грошам! І ця історія не про матеріальні речі, а про важливий життєвий урок від батьків та їхню підтримку...

Не бійтесь підтримувати та розвивати дитячі мрії!» - розповів свою історію з дитинства народний депутат України Сергій Лабазюк.

Заявка опрацьовується протягом трьох днів та публікується на сторінці Марафону. Участь можуть взяти діти

віком до 16 років, які проживають на території України.

«Долучайтеся до ініціативи, вірте в своїх дітей та підтримуйте, як це колись зробили мої батьки, - додає Сергій Лабазюк. - З маленьких мрій виростають великі звершення!»

ТІЛЬКИ РАЗОМ
ФОНД ІГОРЯ ПАЛИЦІ

ЗДІЙСНИТИ МРІЮ - РОЗКРИТИ ТАЛАНТ!

МАРАФОН ЗДІЙСНЕННЯ МРІЙ